

Bibel OCH BEKÄNNELSE

Nr 5 2011 – ÅRGÅNG 25. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

Fönster i Slottskyrkan, Wittenberg.

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion:

Ingvar Adriansson, Birgitta Erlandsson, Lars Gunnarsson, Gunilla Hedkvist, Ingela Lindmark.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se, www.lbk.cc

Prenumerationsavgift 150 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs postgiro
22 73 36-5. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500
0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn
och adress.

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överensstämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runtom i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

När folket på Oljeberget ropade: "Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn, han som är Israels konung" så var det en hyllning till Guds Messias. Samma hyllning ger vi honom i psalmer och lovsånger den första söndagen i Advent. Jesus är Kristus, Guds Messias, den utlovade som skulle komma, vår och hela världens Konung.

På Pilatus fråga "Du är alltså en konung?" svarade Jesus: "Du säger själv att jag är en konung. Ja, för att vittna om sanningen är jag född." Det var ingen tillfällighet att Jesus föddes av Davids ätt, av konungasläkt. Han var inte bara kung. Han säger själv till fariseerna att även David kallar honom "min Herre". Redan på Davids tid fanns denne konung, ja, före Abraham, och han är deras herre.

Hela Gamla testamentets undervisning har sitt mål i honom. Eftersom mänskligheten rest sig i uppror mot Gud fanns det bara en enda väg att rädda människosläktet. Och det skedde när tiden var fullbordad, då sände han sin Son.

Men är inte hans rike skört, bräckligt och litet? Dess litenhet berövar inte Messias rike dess glans, ära och makt. Tvärtom fullbordas det och träder fram genom och under dessa knappa omständigheter. Messias rike är ett rike som har sitt innehåll i tron på honom som rider in i Jerusalem för att på Golgata fullborda den ställföreträdande tillfyllestgörelsen, som genom sitt liv och i sin död betalat den fulla lösepenningen för hela människosläktets alla synder.

Varje år får du som läser detta glädjas över denna stora gåva: "Se din konung kommer till dig". 2011 har varit ännu ett nådens år. För somliga ett helt vanligt år, för andra ett år med prövningar och bekymmer. Vad som ligger framför oss får vi lägga i Guds trygga händer. Han räknar våra huvudhår, han låter inte en enda sparv falla till marken om det inte är hans vilja.

Han tänker på dig och på din själ som han vill rädda. Det var därför han kom, och nu låter han just dig ta del av alla välsignelser som hans ankomst medför. Vi i redaktionen vill tacka alla trogna läsare för 2011 och önska alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt år i Jesu namn.

Ni känner ju vår Herre Jesu Kristi nåd.

Han var rik men blev fattig för er skull,

för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika. 2 Kor. 8:9

Ingvar Adriansson

Eftersom Reformationsdagen firas mellan nummer fyra och fem av Bibel och Bekännelse kommer den lite "i kläm". Vi har därför valt att inte göra detta nummer till ett utpräglat julnummer utan vill också påminna om reformationens betydelse.

Reformationens arv

PREDIKAN PÅ REFORMATIONSDAGEN 2011

av Lars Gunnarsson

Vid den tiden sade Jesus: "Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små. Ja, Fader, detta var din goda vilja. Allt har min Fader överlämnat åt mig. Och ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för. Kom till mig, ni alla som arbetar och bär på tunga bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt." (Matt. 11:25-30)

På Luthers tid var det precis som idag mycket illa ställt med den bibliska undervisningen. Den hade blandats med människoläror. Man lärde en egen väg till helighet, hur man skulle göra Gud tillfredsställd. Luther trodde att klosterövningar var en säker garanti för att få komma till himlen, att det låg ett värde i att gå barfota, särskilt under vintertid, klä sig i obekväma kläder, fasta och späka sig, vara ogift och leva i fattigdom. Ett sådant liv trodde han skulle behaga Gud.

Luther provade den vägen men fann den otillräcklig. Han blev en munk som allvarligt försökte finna en nådig Gud genom att plåga och tukta sin kropp. Men han måste till slut erkänna

att ju mer han tvättade sig desto smutsigare blev han. När han såg tillbaka på sitt klosterliv sa han: "Ju heligare vi blev, desto mer blev vi djävulens barn."

Reformationen, teckning av Kyrá Gunnarsson 8 år

På Reformationsdagen tänker vi särskilt på hur viktigt det är att vi ger våra barn och efterkommande de stora skatter Gud har gett oss genom reformatörerna. Samma glädje, samma hopp, samma tröst och samma försäkran som vi har funnit i den korsfäste och uppståndne Kristus ska vi överrätta till dem. Och det ska vi göra i enkla och klara ordalag, precis som Luther gjorde. Han var en mästare i att tala och uttrycka sig så att t.o.m. barn kunde förstå.

Predikotexten för denna dag visar oss att Bibelns budskap om evangeliets hemlighet är något som Gud har uppenbarat för de

små. Det är fördolt, gömt för denna världens visa och kloka. Den dåraktiga predikan om den korsfäste Kristus är en stötesten för judarna och en dårskap för hedningarna.

Jesus säger: "Jag prisar dig, Fader, du himmelens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små." På vilket sätt har Fadern dolt de andliga sanningarna för de visa och kloka och uppenbarat dem för de små? Jesus talar om världslig visdom som står emot och är fientlig mot Guds sanningar. Världens visdom reser sig upp mot Gud. Den förnekar både hans kraft och makt och ibland också hans existens. I 1 Kor. 1: 26-30 säger Paulus: "Bröder, se på er egen kallelse. Inte många av er var visa om man ser till det yttre, inte många var mäktiga, inte många av förnäm släkt. Nej, det som för världen var dåraktigt har Gud utvalt för att låta de visa stå där med skam, och det som för världen var svagt har Gud utvalt för att låta det starka stå där med skam, och det som för världen var oansenligt och föraktat, ja, det som inte var till, har Gud utvalt för att göra det till intet som var till, för att ingen människa skall berömma sig inför Gud. Honom har ni att tacka för att ni är i Kristus Jesus, som Gud för oss har gjort till vishet, rättfärdighet, helgelse och återlösning." Vilken underbar predikan av Paulus!

Frälsande tro är inte en prestation som är möjlig för välutbildade, förnäma eller kloka människor i världen. Också ett litet barn kan tro och bli frälst. Den frälsande, den räddande tron är en gåva av den Helige Ande genom kraften av evangelium i ord och sakrament. Världslig visdom kan bli

ett hinder för tro, men ett barn har inte det hindret. Därför säger Jesus att vi måste bli som barn för att kunna ingå i Guds rike.

Jesus kom till denna världen som ett barn. Den allsmäktige, allvetande och evige Guds Son kunde

säga om sig själv att allting var överlämnat åt honom av Fadern. Han kunde säga att utan honom kan ingen känna Fadern och ingen som inte känner Sonen som Jesus Kristus och honom såsom Frälsare vet inte heller vem Fadern är. En gud utan Kristus är en falsk gud, ja, en avgud. Då känner man inte Fadern.

Det är för dem som arbetar och bär på tunga bördor som Jesus väljer att uppenbara Fadern. Det är samma människor som Jesus beskrivit som fattiga i anden, ödmjuka, dessa som hungrar och törstar efter rättfärdighet. Det är de som känner sin syndfullhet och inser att det är en börda som är alldeles för tung för dem själva att bära. Bördan är så tung att den vill dra ner dem till helvetet om de själva måste bära den. Det är dessa som

Jesus lovar vila. Och denna vila är hans gåva. "Jag skall ge er vila" säger Jesus.

"Ta på er mitt ok", säger Jesus. Det är egentligen en kristens hela liv och hopp. Detta milda ok har vi tagit på oss. Nu har vi inte längre lagens tunga ok och börda att släpa på, det som

---

Världslig visdom kan bli ett hinder för tro, men ett barn har inte det hindret. Därför säger Jesus att vi måste bli som barn för att kunna ingå i Guds rike.

drog ner oss och plågade oss. Guds bud är inte längre en börda som hotar att dra ner oss. Istället ser vi dem som uttryck för Guds vilja, vilken vi gläder oss åt. Korsen som vi är kallade att bära på grund av vår kärlek till Frälsaren stärker vår tro, för de hjälper

oss att förstå en del av vad Jesus har uthärdat för vår frälsnings skull. Ju närmare vi håller oss till Jesus desto mildare och lättare blir hans ok och börda.

Allt detta är en dårskap för förnuftet. Det är en lära och en undervisning som denna världens visa inte kan förstå i sin vishet. Jesus dog inte som en man som dör för sina ideal, som det så ofta utmålas från moderna predikstolar. Det som gör Hans död så omöjlig att förstå för förnuftet är att Han som inte visste av någon synd verkligen fick uppleva de dömdas alla fruktansvärda kval. Vi predikar en tillräknad rättfärdighet. Kristi rättfärdighet blir oss tillräknad genom tron.

Vi har att föra reformationens arv vidare. Det gör vi när vi troget predikar vad Bibeln

lär, vad Guds ofelbara ord säger. Detta är oerhört viktigt. Bibeln är den enda "ledningen" eller "kabeln" till Kristi kors. Evangeliets ord, skrivna i denna bok, är det enda medel genom vilket vi kan lära känna den korsfäste, han som är själva grundvalen för vår tro. Jag vet att Jesus Kristus, Guds Son, älskade mig och dog för mig därför att Bibeln säger mig det. Jag vet att hans lidande har friat mig från det straff som jag har förtjänat för mina synder, därför att Bibelns ord säger det. Jag vet att hans blod tvättar bort alla mina synder och att hans död ger mig evigt liv, därför att Bibeln säger det.

Vi är inte en kyrka som dyrkar Martin Luther. Nej, vi kallar oss en luthersk kyrka därför att vi har den lära som Luther och de andra reformatörerna lyfte fram i ljuset på 1500-talet. Det var den gamla lära som profeterna och apostlarna hade. Det är läran om en rättfärdighet från Gud genom tro på Jesus Kristus.

Vår kraft är liten och ringa. Men håller vi fast vid honom som har all makt och kraft har vi löfte om evig salighet i himlen. Vi önskar och ber att orden som Jesus säger till församlingen i Filadelfia också ska sägas till oss: "Så säger den Helige och Sanne, han som är Davids nyckel, han som öppnar så att ingen kan stänga, och stänger så att ingen kan öppna: Jag känner dina gärningar. Se, jag har låtit en dörr stå öppen för dig, en dörr som ingen kan stänga, ty din kraft är ringa och du har hållit fast vid mitt ord och inte förnekat mitt namn." Amen.

Reformationen var ingen lek

Den lutherska reformationen ger oss många exempel på människor som visste mycket väl vilka risker de tog. Många av reformatörerna var lyckliga nog att bo i ett land där regenten omfattade reformationen. Men Luther hade blivit förklarad fredlös av kejsaren och kunde utanför sitt furstendöme bli dödad på fläcken. Han arbetade oförtröttligt eftersom han visste att fängelse eller död kunde sätta punkt för hans arbete när som helst. Andra gick det inte lika bra för utan de blev jagade och dödade.

Några augustiner munkar från Antwerpen i Belgien hade besökt Luther i Wittenberg och kommit till tro på evangeliet. Sedan de återvänt hem började den katolska överhögheten förfölja dem. När Luther fick höra det sa han: "Den sak vi försvarar är inte längre en enkel lek. Det är blodigt allvar, det gäller livet."

Det kostade blod. Även om några av munkarna avsvor sig sin nyfunna tro var det några som vägrade göra det. Johann Esch och Heinrich Voes fördes till Bryssel och ställdes inför rätta. De be-

kände: "Vi vill inte förneka Guds ord. Hellre dör vi för vår tro." De romersk-katolska inkvisitorerna befallde dem bekänna att de blivit förförda av Luther. Då svarade de unga munkarna sarkastiskt: "På samma sätt som apostlarna blev förförda av Jesus Kristus." Slutligen sa inkvisitorerna: "Vi förklarar er som kättare som förtjänar att brännas levande." Den 1 juli 1523 brändes de på bål efter en fyra timmar lång offentlig tortyr.

Luther i Worms 1521

Om jag inte blir övertygad av Skriften och klara skäl är mitt samvete bundet vid Guds ord. Jag litar varken på påvar eller kyrkomöten eftersom de sagt emot varandra. Mitt samvete är fjättrat vid Guds ord. Jag varken kan eller vill ta tillbaka något, för att gå emot sitt samvete är varken rätt eller tillrådligt. Här står jag och kan inte annat. Gud hjälpe mig. Amen.

Kyrkhelg i Ljungby

Söndagsskolbarnen i dramat om Simson och Delila

5-6 november uppmärksammade St. Markus församling Alla helgons dag genom att bjuda in till kyrkhelg. Dagarna utgjorde en andhämtning i höstmörkret och en påminnelse om Guds nåd. Barnen bidrog med en dramatisering av berättelsen om Simson och Delila, föredragen var uppbyggliga och vi bjöds på musik i toppklass.

I sitt föredrag berättade Alvar Svensson hur vår lilla bekännelsekyrka bildats av människor som lämnat den svenska statskyrkan. Han poängterade hur viktigt det är för oss att känna till vår kyrkas historia och troget fortsätta att predika Guds Ord rent och klart.

Ofta känner vi oss hopplöst få

i vår lilla kyrka. Men genom tron tillhör vi en mycket större gemenskap, inte bara med alla kristna på jorden, utan också med dem som levtt före oss. Ett tydligt exempel på detta är synen i Uppenbarelsebokens sjunde kapitel, som Stefan Hedkvist stannade till inför. I den beskrivs en ständigt växande skara som ingen kan räkna, människor av alla språk, folk och stammar. De har fått tvätta sina kläder vita i Lammets blod, lämna sina bekymmer bakom sig och lovsjunger nu inför Gud i himmelen. Och när vår vandring på jorden nått sitt slut, får vi också ansluta oss till denna skara!

Ingela Lindmark

Marcus Bauer spelar Telemann

Vem styr världen?

Nattens mörker ger vika för en ny dag där jag sitter i bussen på väg till jobbet. Allt är som vanligt. Lite grått och regnigt. Busshjulens buller mot vägen. Tysta människor, knappt vakna. Jag tänker på första timmen jag vikarierade i klass E8b:

- Är du kristen? Jag är satanist. Du kränker mig med silverkorset du bär om halsen.

En annan lektion i en annan klass. Vi har talat om sagans kännetecken och berömda sagosamlingar. H.C. Andersens sagor kommer på förslag. Tusen och en natt. Astrid Lindgrens böcker. Petter viftar ivrigt med handen och jag ger honom ordet:

- Bibeln måste väl vara den största sagosamlingen, säger han med eftertryck.

I staden är det en manifestation för religionsfrihet. En imam bjuds in att i citykyrkan berätta om muslimers planer på att bygga en moské. Jag säger helhjärtat ja till religionsfrihet. Men det är inte alls detsamma som att säga att alla religioner är lika, att alla religioner leder till samma mål.

En av mina elever, ett ensamkommande barn från Afghanistan, upptäcker i skolans religionsundervisning att Abraham, Jakob, Josef och Mose som han kortfattat kan läsa om i Koranen som skrevs på 600-talet e.Kr. finns omnämnda i Moseböckerna som skrevs mer än 2000 år före Koranen.

TV2:s program "Korrespondenterna" rapporterar att de kristna är den mest förföljda religiösa gruppen i världen trots att kristendomen är den största religionen.

"Nu tror vi på vetenskapen!" "Alla religioner är lika trovärdiga – inte trovärdiga." Visst är det samma sak som att säga: "Hur går det med löftet om hans återkomst? Ända sedan våra fäder dog förblir ju allting precis som det har varit från världens begynnelse" (2 Petr 3:4)?

Den kristna tron möter utmaningar från

många håll, utifrån – från dem som med eftertryck förkastar Bibelns Gud och inifrån – från dem som har ett socialt engagemang i en kyrka, men som mest uppfattar sin hemvist i en församling som en del av sin (läs svenska) kultur.

Vilken tröst att läsa fortsättningen i Andra Petrusbrevet: "Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, så som en del menar. Nej, han har tålmod med er, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig... Men nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor, väntar vi på efter hans löfte. Därför, mina älskade, eftersom ni väntar på detta, gör allt ni kan för att leva i frid, rena och oförvitliga inför honom och räkna med att vår Herres tålmod tjänar till er frälsning."

Ibland får vi titta bakom den här världens dimridåer och kulisser. Vi ser vem som styr världen när vi i vårt liv erfar Guds änglavakt i faror, olyckor och kriser. Tänk om vi ibland kunde få en glimt av alla dem runt omkring oss som liksom vi har satt sitt hopp till Kristus! Ibland får man faktiskt det!

Vem styr världen? "Halleluja! Herren Gud, den allsmäktige regerar! Han är alla kungars Kung och alla herrars Herre. Han ska regera från evighet till evighet. Halleluja!" Med de orden och den verkligheten i hjärtat stiger jag av bussen och vandrar upp för backen mot ännu en skoldag.

Vill du veta hur det ser ut runt omkring dig bakom världens dimridåer och kulisser? Gå då in på den här internetadressen och låt dig överväldigas. <http://www.youtube.com/watch?v=SXh7JR9oKVE>

Gunilla Hedkvist

David Hedegård

”En fri bekännelsekyrka är utan minsta tvekan nödvändig, om någon sann kristendom skall kunna bevaras i vårt land.” . . . ”Man kan bara fråga sig hur en fri bekännelsekyrka skall kunna komma till stånd. Detta är ännu fördolt, men Herren Gud skall ge sin ledning som svar på en-trägen bön.”

David Hedegård skrev dessa ord i För Biblisk Tro nr 1, 1970. Han hade då sedan några år samlat studenter och andra kring sig i Uppsala för gudstjänster, genomgång av Luthers lilla katekes och fördjupande bibelstudier. När arbetet för en fri luthersk bekännelsekyrka tog alltmer konkreta former året före hans död gav han detta arbete sitt fulla stöd.

Fram till 1940 var Hedegård verksam som förkunnare och lärare i Svenska Missionsförbundet men lämnade samfundet när bibelkritiken fick allt större insteg. Under många år hade han sedan sin andliga hemvist i Evangeliska Fosterlandsstiftelsen, men lämnade också detta samfund på grund av liberalteologin och rörde sig alltmer i luthersk riktning. 1937 var han med om att bilda ”Förbundet för Biblisk Tro” och var redaktör för dess tidskrift ”För Biblisk Tro”. Strax före sin död överlämnade han tidskriften till Stiftelsen Biblicum som sedan 1972 gett ut den under namnet Biblicum. Hedegårds oro över bibelkritikens förödande verkningar inom kyrkor och teologiska fakulteter och över bristande bibelkunskap bland kristna hade lett till att han tillsammans med domprosten G.A. Danell tog initiativet till att bilda Stiftelsen Biblicum 1968.

Större delen av sitt liv ägnade David Hedegård åt att skriva och översätta böcker och skriva artiklar i tidningar och tidskrifter. Hans iver att vinna själar tystnade inte förrän Herren kallade honom hem till sig. ”Hade inte kampen gällt människosjälar så hade jag också kunnat dra mig tillbaka vid de 67. Men kampen för själarnas salighet måste gå vidare.” Bland det värsta han visste var ordet ”tidsfördriv”.

Av David Hedegårds rika produktion är det kanske hans översättning av Nya testamentet till vår tids språk (1966) som blivit mest känd och spridd. Han översatte Wilhelm Möllers viktiga böcker

om Gamla testamentets tillkomst och gammaltestamentlig teologi som avslöjade bibelkritikens ohållbarhet och försvarade Bibelns tillförlitlighet. Tillsammans med den finske professorn Aapeli Saarisalo utgav han en handbok för bibelläsare, Biblisk Uppslagsbok (1939). Andra exempel ur hans rika produktion är Ekumenismen och Bibeln 1968 (första upplagan hette Söderblom, påven och det stora avfallet 1953), Är barndopet bibliskt? 1959 (första upplagan hette Enighet i dopfrågan 1947), korrespondenskurser i bibelkunskap 1926-1947 och en mängd läroböcker i kristendomskunskap för folkskolan under 1950-talet. Han doktorerade i Lund hos professor Hugo Odeberg 1951 på en avhandling om bönen i judendomen och synagogans gudstjänst.

Det är nu 40 år sedan denne stridbare kämpe för tron på Guds ord fick sluta sitt jordeliv. Han menade att man inte kan säga ja till sanningen utan att samtidigt säga nej till lögnen och han vågade i alla sammanhang försvara Guds ord. Outtröttligt inspirerade han oss att läsa mer i Bibeln. Han hade en enastående pedagogisk förmåga och drog ibland en rolig historia mitt i ett föredrag om han såg att någon åhörare började bli trött. Det är en stor förmån att ha fått vara med och lyssna till en så stor men ödmjuk och from bibellärare. Till slut en sångvers han gärna citerade och som också stod i hans dödsannons:

På det liv jag inte levde,
På den död jag inte dog
Grundar jag ett evigt liv.

Birgitta Erlandsson

20 år av nåd

Inte åt oss, HERRE, inte åt oss utan ge äran åt ditt namn, för din nåds och sannings skull. Pastor Martin Vrsecky predikade över Psalm 115:1 när den lutherska kyrkan i Tjeckien firade sitt 20-årsjubileum den 23 oktober. Representanter för systerkyrkorna i Tyskland och Sverige samt ELS och WELS i USA medverkade i den högtidliga gudstjänsten. Ett 30-tal barn från skolans förskoleklasser och en grupp äldre barn sjöng obeskrivligt kraftfullt och vackert.

Tjeckoslovakien befriades från kommunistiskt styre efter "Sametsrevolutionen" 1989. Två år senare bildades en luthersk kyrka i Plzen sedan en missionär från ELS i USA kommit dit 1991. Han började hålla gudstjänster i sitt hem och startade en skola för sina egna barn. Skolan växte snabbt

genom att ytterligare en amerikansk familj skickade sina barn dit liksom flera tjeckiska familjer som ville att deras barn skulle lära sig engelska. 1992 gavs möjlighet att köpa ett stort hus som ensamt stod kvar i ett krigshärjat område. Efter ett omfattande renoveringsarbete kunde Skola Martina Luthera i Plzen öppnas 1995. I huset finns också en fin kyrkolokal och en lägenhet för volontärer, främst från USA, som kommer för att under längre eller kortare tid hjälpa till med skolan och församlingsarbetet. Sedan 2009 har kyrkan två inhemska välutbildade yngre präster som betjänar de drygt 200 döpta medlemmarna i tre församlingar.

Den lutherska skolan har blivit till stor välsignelse för missionsarbetet. De flesta barnen kommer inte från kristna hem, utan föräld-

rar skickar dit sina barn eftersom det är en bra skola och undervisningen huvudsakligen är på engelska. Många medlemmar har lärt känna Jesus via barnen. Ofta kommer föräldrarna till kyrkan för att höra sina barn sjunga i gudstjänsten och får på så sätt höra evangeliet. En av prästerna blev omvänd när en kvinna som kommit till tro genom sin dotter vittnade för honom!

Ett modernt bostadsområde har nu vuxit upp runt skolan och spårvagnar passerar i närheten. Eftersom elevantalet ökar har de lägre klasserna dubblerats och skolan har nyligen byggts till. Man har nu c:a 210 elever från förskola till årskurs 9.

Birgitta Erlandsson

I främre raden fr.v. pastor Krakora, gästpastor Scheeve från WELS, kyrkans ordförande, pastor Vrsecky. I bakre raden utländska gäster.

Skola Martina Luthera

Förskolebarnen sjöng under gudstjänsten

Namn

"Den som kom fram först var rödhårig och hade som en hårmantel över hela kroppen. De gav honom namnet Esau. Sedan kom hans bror fram och han höll handen om Esaus häl. Därför fick han namnet Jakob." (1 Mos. 25:25-26)

"Därför ska Herren själv ge er ett tecken: Se, jungfrun ska bli havande och föda en son och hon ska ge honom namnet Immanuel." (Jes. 7:14)

"[Maria] ska föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han ska frälsa sitt folk från deras synder." (Matt. 1:21)

Namngivning

När vi ger något ett namn uttrycker vi att vi äger det. Våra barn ger till exempel namn åt sina dockor och leksaker. Vi brukar namnge våra husdjur.

Precis samma sak beskrivs i Bibeln. Gud gav Adam och Eva i uppgift att "råda över fiskarna i havet, över fåglarna under himlen och över alla djur som rör sig på jorden" (1 Mos. 1:28). För att återspegla hur han blivit upphöjd över alla levande varelser fick Adam också i uppgift att namnge dem. "Så som mannen kallade varje levande varelse, så skulle den heta (2:10).

Genom sin nåd visade Gud att patriarkerna tillhörde honom genom att namnge Isak (17:19), och ge Abraham (17:5), Sara (17:15) och Jakob (32:28) nya namn. På många andra ställen i Bibeln visar människorna också sin äganderätt över andra, på gott och ont, genom att just namnge dem eller ge dem nya namn. Faraos dotter gav Mose hans namn i

kärlek (2 Mos. 2:10). Farao Neko gav kung Jojakim ett nytt namn (2 Kung. 23:34). Nebukadnessar gav sin underlydande kung Sidkia ett nytt namn (2 Kung. 24:17) och han lät även sin hovmarskalk ge nya namn åt Daniel och hans tre vänner, de kungliga rådgivarna (Dan. 1:7, 4:8).

Jesus visade också i sin nåd att apostlarna tillhörde honom. Han gav en av sina tre närmaste lärjungar ett alternativt namn och kallade honom "klippan" (Joh. 1:42, se fotnoten).

Gud har också visat att han äger dig. En gång kallade han dig vid namn och tog dig till sin egendom. Det var det som skedde i dopet.

Beskrivande namn

Det finns ett ordspråk som säger: "Om vi gav en ros ett annat namn skulle den ändå dofta lika gott." Med andra ord tror vi inte att namn har så starkt samband med saker de ger namn åt. Ordspråket låter rimligt i våra öron. Vi lägger inte så stor vikt vid vad ett namn betyder.

I det forna Israel skulle ordspråket om rosor däremot inte ha varit lika begripligt. Under Bibelns tid hade namn ofta stor betydelse, speciellt personnamn.

Tänk bara på de första fem personerna som nämns i Bibeln. *Adam* är det hebreiska ordet för människan eller mannen, och ibland kan det vara svårt att veta vilken översättning man ska välja (se 1 Mos. 2:7 och 3:20-22). "Mannen gav sin hustru namnet Eva ty hon blev moder till allt levande" (3:20, se noten). Deras första tre söner var Kain, vars namn kan härledas från ett verb som betyder "förvärva, få"

(eftersom Gud gjorde så att Eva fick honom, 4:1); Abel, "utandning, förgänglighet" (eftersom Eva hade fått kunskap om att livet på jorden är tillfälligt och tomt, 4:2); och Set, "utsedd", (eftersom Gud hade utsett honom till att bli Abels ersättare, 4:25).

Noa betyder "vila, tröst". Han fick sitt namn eftersom han "ska trösta oss under vårt arbete och våra händers möda, när vi brukar jorden som HERREN har förbannat" (5:29). Abraham, "mångas fader", skulle bli "fader för många folk" (17:5); Isak, "han/hon skratrar", fick sin mor att le (21:5). Jakob, som inte bara betyder "den som håller i hälen" utan också "den som bedrar", fick sitt namn ändrat av Herren till det ärofyllda namnet Israel, "han som kämpar med Gud" och tvingar Gud att hålla sitt löfte (32:26-28). Jakobs söners namn bildar tillsammans en symfoni av betydelser (29:31-30:24 och 35:16-18 med fotnoter), precis som namnen på Judas tvilling söner (38:29-30), Josefs söner (41:50-52) och Moses söner (2 Mos. 18:2-4).

Josua, "frälsare", är den hebreiska motsvarigheten till "Jesus". Josua fick leda Guds folk till det utlovade landet här på jorden, och Jesus kommer att föra oss till det efterlängttade himmelska landet. Samuel, "bönhörd av Gud", fick sitt namn eftersom han var svaret på sin mors innerliga böner (1 Sam. 1:20). Saul, "efterfrågad", blev den kung som israeliterna bad om. Och Jedidja, "Herrens älskade", var det namn som Gud gav Salomo, "fredlig", som skulle föra Israels folk in i en period av fred.

Under Gamla testamentets senare år gav Gud ibland männis-

Se, din konung kommer till dig

(Sakarja 9:9)

Ja, utan tvivel kommer han. Du kommer inte till honom och hämtar honom. Han är alldeles för hög för dig och för långt borta. Med alla dina bemödanden och allt ditt arbete kan du inte komma till honom för att du inte ska kunna berömma dig, som om du genom din egen förtjänst hade dragit honom till dig. Nej, kära människa, all förtjänst är här utesluten. Gud måste lägga första stenen och börja i dig för att du ska söka honom. Börjar du söka så är han redan där. Men om han inte är där så är allt vad du företar dig idel synd. Hur heliga och stora verk du än företar dig blir du ändå inget annat än en förstockad skrymtare. ”Men vad ska man då göra för att

Gud ska börja i oss?” frågar du. Svar: Hör du inte att det inte är något som du gör eller något som börjar i dig, lika lite som något växer eller fullbordas i dig. Allt vad du gör är synd, det må lysa hur mycket som helst. Du kan ingenting annat än synda vad du än gör. Lär dig därför hur det går till när *Gud* börjar göra oss fromma. Det börjar inte på något annat sätt än att *din konung kommer till dig*. Se, då börjar din salighet, då låter du dina egna gärningar fara, förtvivlar på dig själv, tror på denne din konung, ropar till honom om nåd och förtröstar på hans godhet.

Martin Luther

kor i uppgift att ge sina barn profetiska namn, som skulle bli till påminnelser för folket. Hosea (Hos. 1:4,6,9) gav sina tre barn namn som skulle säga att Gud varken älskade eller gjorde anspråk på Israels folk på grund av deras synder: Jizreel, efter massakern i Jizreel; Lo-Ruhama, ”hon som inte finner förbarmande”; och Lo-Ammi, ”inte mitt folk”. Även Jesaja (Jes. 7:3, 8:3) gav sina barn namn som tjänade Guds profetiska syften: Sear-Jasub, ”en kvarleva ska vända om”, och Maher-salal Has-bas, ”plundra snabbt, bytet hastar”.

Malaki, ”min budbärare”, fick

skriva ner Guds underbara tillkännagivande: ”Se, jag ska sända min budbärare och han ska bereda vägen för mig” (Mal. 3:1). Denna profetia blev uppfylld genom Johannes döparen (Luk. 1:13, 60,63). Johannes betyder ”Herren är nådig”. Bekännelsen från Petrus, ”klippan”, var den klippgrund Kristus byggde sin kyrka på.

Det viktigaste namnet

Namnet Jesus betyder ”frälsningen” eller ”Herren frälser”. Gud sa till Josef: ”Hon ska föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras

synder” (Matt. 1:21). Matteus kommenterar: ”Allt detta skedde, för att det skulle uppfyllas som Herren hade sagt genom profeten [Jes. 7:14]: Se, jungfrun ska bli havande och föda en son, och man ska ge honom namnet Immanuel, det betyder ’Gud med oss’” (Matt. 1:22-23).

Den fantastiska och frälsande innebörden i namnet Jesus får detta namn att klinga ljuvligare i en kristens öron än alla andra namn.

Ur *Grand Themes and Key Words* av Karl A. Walther 2011, lätt bearbetat.

Ungdomsläger i Nerchau 7-9 oktober

*Kära gäster från Sverige!
Hjärtlig välkomna till Nerchau. Det finns mat i köket till er, hoppas det smakar! Känn er som hemma, välsignad helg!
Er Johannes församling, Nerchau.*

Vi var fem ungdomar och två mammor som kände oss otroligt varmt välkomnade av pastor Martin Wilde och hans familj när vi anlände till Johannes församlings hus kvällen innan lägret började. Efter att ha åkt bil i 13 timmar var vi mycket tacksamma över att mötas av ett välkomstbrev som det ovan. Martin Wilde gick samma kväll igenom kartan över Leipzig som vi nästa dag skulle få besöka innan resten av ungdomarna anlände. Efter det somnade

vi tryggt första natten till vad som skulle bli en minnesvärd upplevelse!

Många i vår kyrka har redan varit över och besökt våra kristna vänner i Tyskland, men det kändes som att ungdomsgemenskapen behövde uppgraderas. Som det stora Tysklandsfan jag är, så ville jag absolut ta upp kontakten igen. På Hjälmgården i somras hade vi några tyska besökare som vi blev mycket goda vänner med och det skulle vara så roligt att få besöka dem! Jag hade därför under 2 månaders tid mejlkontakt med Pastor Albrecht Hoffman som blev jätteglad över att vi ville komma till deras ungdomsträff denna höst.

På lägret var vi mellan 50 och 70 ungdomar (!!)

och det var så otroligt roligt. Det var spännande att se hur de la upp lägerdagarna och hur ungdomarna där tyckte och tänkte. Det märktes att de har många i församlingen som arbetar heltid i kyrkan. De drog nytta av tekniken och hade alltid en powerpoint som man kunde vila ögonen på. Det blev även lättare för oss som inte förstod språket till 100 % att förstå när de använde sig av bilder och texter på skärmen. Temat för lägret var "Ich will so bleiben wie ich bin, Du darfst!" → "Du får vara som du är!"

Andakterna handlade om att Gud har gjort oss fria, fria från synden. Han har också gett oss en frihet som vi kan läsa om i 1 Kor. 6:12 "Allt är tillåtet för mig, men allt är inte nyttigt. Allt är tillåtet för

mig, men jag skall inte låta något ta makten över mig". Det var ett mycket viktigt och aktuellt ämne, då dessa Guds ord lär oss att vi har frihet under ansvar. Gud har gett oss många gåvor på denna jord och samtidigt gett oss förstånd att fatta kloka beslut och händer att knäppa i bönen.

Efter föreläsningar om detta ämne fick vi välja mellan 7 olika workshops där vi diskuterade frågor som handlar om att vara ung och kristen i vårt samhälle. *Får jag som kristen ha tatueringar och piercings? Får jag engagera mig politiskt?* Med andra ord diskuterade vi sådana frågor som Bibeln inte direkt nämner.

På fritiden spelade vi volleyboll och fotboll. Men den fritidsaktivitet som alla med största säkerhet tyckte var roligast, var våra "svenska" ringlekar! Spel som Peter Paul, Maffia och kuckeliku var mycket uppskattade (ni unga vet vad jag pratar om). Det var häftigt att se hur fyra personer plötsligt

växte till 30 ungdomar som skratade i kör!

Sista kvällen hade de planerat en mycket välorganiserad tävling. De delade upp oss i lag och vi fick sedan tävla i olika konstiga grenar som de hittat på. Vi blev väldigt förundrade över hur välordnat och väl genomfört allt var.

Vi är alla jättenöjda med denna resa och det känns underbart att ha en sådan god gemenskap med ELFK. Tänk vilket ovärderligt liv vår Herre gett oss, att kunna umgås med våra bröder och systrar i Kristus är ju helt underbart!

Det var sorgligt att säga hejdå, men som tur är kommer vi att ses på nyårslägret den 30 december – 1 januari i Zwickau!

Andreas Drechsler är pastor där och kommer att vara en av dem håller i det hela, han är också den person som man anmäler sig hos. Kommer du med?

Caroline Olsson

Om ni är intresserade av att följa med på ett Tysklandsläger eller om ni har frågor så kan ni kontakta mig på mejl: carro_m_olsson@msn.com

Bibelkalender 2012

Beställ den från Ingvar Adriansson

Biblicum@bredband.net

Pris 50:-

Kom ihåg att prenumerera på Bibel och Bekännelse för 2012!

150:- insättes på Pg 227336-5.

Glöm inte att skriva namn och adress samt att pengarna avser prenumeration på Bibel och Bekännelse. Prenumerationsavgiften täcker inte våra kostnader.

Vi är därför tacksamma även för gåvor för att kunna fortsätta utgivningen.

Iban SE 07 9500 0099
6042 0227 3365

Bic NDEASESS

De fyra evangelierna kan ibland skildra samma händelse på olika sätt. Den som inte tror att Bibeln är sann säger att den innehåller motsägelser. Men vi vet att olika personer lägger märke till olika saker och kan ge helt olika skildringar av samma händelse. Vi fick en väldigt bra illustration till detta när vi fick referat från Bibelhelgen i Finland från två personer som var med om precis samma händelser. Det var så svårt att välja mellan dem så vi väljer att publicera båda. Tack Ola och Christina!

Guds folk

Tänk vilken glädje att få vara med bland Guds folk, att vara en kvist i det äkta olivträdet! Den glädjen fick vi uppleva under bibelhelgen som ordnades av S:t Johannes evluth. församling 12-13 november i Pedersöre och Vasa.

Under lördagen fick vi ta del av gedigna bibelstudier kring olika aspekter av "Guds folk".

Øyvind Edvardsen undervisade om den kristna friheten och om kallelsen till tjänst i Guds rike. Seth Erlandsson gav en sammanställning om Sinaiförbundet och om Israels tjänaruppdrag.

Dagen avslutades på ett mäktigt sätt. Ann-Sofi Lindström hade sammanställt ett bildspel kring den fina psalmen "Upp du min själ och sjung", och till Hans Ahlsgogs orgelackompanjemang sjöng vi oss nästan in i himlen, så att mången röst brast.

På söndagen avslutades dagarna efter nattvardsmässa och gudstjänst med att Seth Erlandsson behandlade det nya förbundets relation till det gamla. De omstridda frågorna om Israel som nation och "ersättningsteologin" föll på plats efter de grundliga bibelstudierna.

Jukka Söderström hade gjort ett omfattande arbete och översatt alla föredragen för ett tiotal finska deltagare från systerkyrkan SLT.

Inspelningar från bibelhelgen finns tillgängliga via <http://logos-mappen.net/ous>

Ola Österbacka

"Tacka Herren, ty Han är god, ty Hans nåd varar i evighet." De här orden ur 1 Krön.16:34 kommer osökt till mitt hjärta när jag tänker på den Bibelhelg vi fick fira senaste veckoslut. Tänk att i två dagar få

sitta som Maria vid Frälsarens fötter! Vi fick lyssna till så gedigen undervisning i bibelstudier-föredrag både av teol.dr. Seth Erlandsson, känd bibelforskare och pastor Øyvind Edvardsen från Norge som utom sina rediga och klara föredrag även höll söndagens gudstjänstpredikan. Att det förhöll sig så vittnar det faktum att det aldrig blev någon diskussion efter föredragen och ingen behövde ställa några frågor till föredragshållarna trots att vi hade den möjligheten. Det var så klart allt det som hade sagts!

Den äldre generationen (dit undertecknad hör) gladdes sig över de unga och barnfamiljerna som deltog och som vittnar om att dessa dagar fyller ett verkligt behov! Vi vet ju att det råder brist på undervisning på många håll i kyrkliga sammanhang, tyvärr. Som Amos profeterar i det åttonde kap. då Herren säger: "Han skall sända en hunger i landet, inte efter bröd utan efter att höra Herrens ord." Att också få sitta tillsammans både i Lepplax kyrka och i Biblion och äta och dricka under dessa två dagar bidrog till att stärka gemenskapen!

Mitt tack går också till vår pastor Ola Österbacka och de ansvariga i församlingen som mödat sig med att ordna dessa dagar samt till dem som tagit ansvar för allt det praktiska. Gud välsigne er alla!

Christina Lindström

Hans Ahlsgog vid orgeln

ELSA LARSSON, Skövde, avled söndagen den 16 okt. 2011. Hon tillhörde Heliga Trefaldighets församling i Göteborg. Det var genom Ingemar Furberg och tidskriften *Biblicum* som hon kom i kontakt med LBK.

Elsa föddes den 1 jun 1914, hon blev alltså 97 år. Hon hade tre syskon och en fosterbror. Efter sex år i skolan fick hon börja arbeta för att bidra till försörjningen i hemmet. 1946 gifte hon sig med en lantbrukare på en gård i Binneberg, norr om Skövde. De fostrade upp två barn i hemmet. Efter det att hennes man förolyckats i en bilolycka 1967, sålde hon lantbruket och flyttade till Skövde. Hon arbetade på sjukhem och senare i hemtjänsten till sin pensionering.

Hon fick behålla de mentala gåvorna tills en stroke i slutet av 2006 gjorde att hon måste lämna sin lägenhet och flytta in på äldreboende. När pastor John Vogt flyttat från Göteborg, fick jag uppdraget att besöka henne ungefär en gång i kvartalet.

Det var intressant att samtala med henne och hon var intresserad av det mesta i omvärlden. Elsa kunde sin bibliska historia och katekesen. Genom att flitigt lyssna på kassetter med föredrag och predikningar skaffade hon sig en gedigen kunskap i den lutherska tron. Hon satte mycket stort värde på besöken då vi läste från Bibeln och någon predikan. Och så längtade hon efter Herrens Heliga Nattvard som vi firade i enkelhet i hennes hem och på senare tid på äldreboende.

Hon har nu fått byta ut trons värld mot skändandets. Texten vid hennes jordfästning var Rom. 5:1-2, som talar om att vi förklarats rättfärdiga genom tron. Detta är en tillräknad rättfärdighet som grundar sig på Kristi återlösningsverk. Denna rättfärdigförklaring gör att vi har frid med Gud. Tron på den korsfäste och uppståndne Frälsaren gör att man får leva i frid och framför allt dö i frid. Frid över Elsas minne.

AS

Bortskänkes

Behöver er församling en skylt? På grund av en informationsmiss har Lutherska Immanuelförsamlingen i Umeå en aluminiumskylt att skänka bort. Skylten ser ut som på bilden, är 100x50 cm, har bockade kanter och texten "Lutherska Bekännelsekyrkan". Enda kostnad är eventuell frakt.

Vid intresse, kontakta Richard eller Eva Lindmark,
0935.122302@telia.com

VIGSEL

Sofia Sjödahl
Olle Eliasson
1 oktober 2011

DOPP

Clara Britta,
dotter till Anna och John
Lundgren
Född 111009, döpt 111015
LBK i Västerås

Hans födelse var förutsagd

Allt detta skedde för att det skulle uppfyllas som Herren hade sagt genom profeten (Matt. 1:22)

JULENS UNDER är verkligen ett angrepp på det mänskliga förnuftet! Låter det vettigt att världens Frälsares födelse var förutsagd mer än sjuhundra år innan han föddes? Även många som kallar sig kristna har svårt att erkänna det.

Men det hände verkligen. Profeten Jesaja skrev: *Jungfrun ska bli havande och föda en son och hon ska ge honom namnet Immanuel* (Jes. 7:14). Lägga märke till att Jesaja inte bara profeterade att Jesus skulle födas utan han förutsade precis hur det skulle gå till. En jungfru skulle bli havande och föda en son.

Jesajas ord var inte bara en lyckad gissning. Den helige Ande talade genom ett under om för Jesaja vad han skulle skriva och sjuhundra år senare besannades hans ord! En pojke föddes av en jungfru. Han kallades Immanuel som betyder "Gud med oss". Maria blev havande genom Gud den helige Ande och följderna blev att hon födde ett gudomligt och mänskligt barn. Han var gudomlig så att hans offer kunde tillräknas oss alla. Han var mänsklig så han kunde gå i våra skor och leva och dö i vårt ställe.

Jesajas profetia var förstas inte det enda förutsagda undret som inträffade under den första julen. Genom profeterna talade Gud om exakt vad hans Son skulle födas (Betlehem). Genom profeterna talade han exakt om ur vilken familj Jesus skulle födas (Davids). Genom profeterna talade han om vad hans Son skulle göra, hur

han skulle predika goda nyheter för de fattiga, bli hårt prövad, slagen och plågad av Gud för våra synder och sedan komma tillbaka till livet efter sin död. Alla profetior och deras uppfyllelse var under.

Ett av de största undren var att allt slog in. Det hade varit ett under om hälften av dem hade slagit in. Men att alla slog in är förstas ett ännu större under.

Man säger att julen är en tid för under. Och visst välsignar Gud familjer alldeles särskilt vid den här tiden på året. Men de största undren är de som han gjort för alla människor. Gläd dig

över dem och låt dem vara i centrum för ditt julfirande!

Nu måste jag jubla, jag kan inte annat, ty Herren Kristus har kommit hit. Han föddes i Betlehem som var lovat av profeten Mika långt före vår tid.

"Ett barn blir oss fött och en Son blir oss given", så talar Jesaja som Guds egen mun. Han är Gud och människa, o, vilket under! Min broder och Gud i en person.

Den frid som Gud ger oss med Frälsaren Kristus den mottas i tro och den kan inte ses. Men barnet i krubban, det ser vi och hyllar. Vi vet ju av Ordet att han är vår frid.